

[Dupont.]

der er regnet med 800 000 kr. fra folkepensionsbidraget. Så vidt jeg forstår, vil det sige, at færingernes eget bidrag over lagtingsskatten stiger fra 1,6 mill. kr. til 2,7 mill. kr., medens statens bidrag stiger fra 1,6 til 3,7 mill. kr., idet beregningerne sker i forholdet $\frac{3}{7}$ fra Færøernes lagting og $\frac{4}{7}$ fra staten mod tidligere halvdelen fra staten og halvdelen fra lagtinget.

For invalideforsikringen gælder det samme som for folkepensionen, at der er tale om en ajourføring, og merudgiften her beregnes til 1,2 mill. kr., hvoraf de 200 000 kr. inddækkes ved forhøjelse af invalideforsikringspræmien til 21 kr. 60 øre årlig, som den er i den øvrige del af riget. Forhøjelsen af invalidepensionen sker ligesom forhøjelsen af folkepensionen i 3 etaper.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne anbefale begge lovforslagene til hurtig og velvillig behandling.

Johan Poulsen: Ved den højtærede socialministers fremsættelse af de to lovforslag, nemlig forslag til lov for Færøerne om folkepension og forslag til lov om ændring i lov for Færøerne om invalideforsikring, har regeringen imødekommet et af Færøernes landsstyre fremsat ønske om en ajourføring af den omhandlede lovgivning, således at man får en folkepensionsordning svarende til den, der ved lov nr. 258 af 2. oktober 1956 om ændringer i lov om folkeforsikring blev gennemført i den øvrige del af riget, samt at invaliderentens satser forhøjes til de i folkeforsikringsloven angivne satser.

De for Færøerne gældende regler om hjælp ved alderdom findes i lov nr. 146 af 31. marts 1949 for Færøerne om aldersrente. Loven bygger på de samme grundprincipper, som indtil 1. april 1957 var gældende i den øvrige del af riget, men ligger dog på en række punkter den ældre alderslovgivning nærmere. Bortset fra, at der pr. 1. april 1958 gennemførtes en lempelse af reglerne om fradrag med hensyn til rentemodtagerens indtægt, er der ikke foretaget nævneværdige ændringer i loven af 1949. Grundbeløbene for aldersrenten på Færøerne blev i 1949 fastsat til det samme som i landkommunerne i det øvrige kongerige.

Der er bl. a. den forskel på den færøske

aldersrentelov og den for den øvrige del af riget gældende folkeforsikringslov, at den færøske lov i modsætning til folkeforsikringsloven ikke indeholder bestemmelser om automatisk pristalsregulering, men blot giver socialministeren adgang til efter indstilling fra landsstyret at forhøje eller nedsætte rentesatserne, såfremt leveomkostningerne på Færøerne stiger eller falder. Dette har bevirket, at der i de efterfølgende år opstod en forskel mellem rentesatserne på Færøerne og i den øvrige del af riget, idet de reguleringer, der i henhold til den nævnte regel er foretaget under hensyn til bevægelserne i det færøske pristal, ifølge sagens natur som regel er foretaget bagefter og derfor har medført, at de færøske rentesatser har været en del lavere, end de skulle være i henhold til det stadig stigende pristal. Forskellen i satserne er yderligere blevet væsentligt forøget, efter at forskellige tillæg til den danske aldersrente, beklædnings-tillæg, brændselstillæg, rentetillæg og særlige ydelser, der ikke findes på Færøerne, ved folkepensionens indførelse pr. 1. april 1957 blev indregnet i grundbeløbet og der herudover den 1. oktober 1957 skete en væsentlig forhøjelse af disse grundbeløb, for ægtepar med 600 kr. og for enlige med 400 kr.

Det foreliggende lovforslag om folkepension, der er udarbejdet efter forhandling med det færøske landsstyre og enstemmigt tiltrådt på Færøernes lagting, tager som anført sigte på indførelse på Færøerne af en folkepensionsordning svarende til den, der ved lov nr. 258 af 2. oktober 1956 gennemførtes for den øvrige del af riget. Lovforslagets hovedpunkter er følgende:

Betegnelsen aldersrente ændres til folkepension.

Indførelse af et mindstebeløb, som kan udbetales til alle personer over 67 år uanset indtægtsforhold.

Forhøjelse af grundbeløbet til de for landkommuner i den øvrige del af riget gældende beløb.

I forbindelse hermed en omlægning af tillæggene, herunder af det beløb, der stilles til rådighed til ydelse af personlige tillæg, samt en forhøjelse af rentetillæggene.

En ændring af reglerne om fradrag for indtægt, hvorved disse bringes i overensstemmelse med folkeforsikringslovens regler.